

En nom de totes i de tots, dono les gràcies als col·laboradors desinteressats que han fet possible aquesta peça :

El nostre alcalde David Janè, l'arquitecte Xavier Bayona, l'industrial Quim Pont, el mecànic Xevi Falgarona i el contractista Xevi Cros .

La peça es titula La llavor-Memorial 1Oct .

Està situada ben prop del col·legi electoral, a on ens vam aplegar durant tota la jornada del referèndum de l'any passat , a fi de recordar-ho ,donar-ne testimoni .

Hi ha una gàbia de ferro a tot l'entorn , amb una frase a ras de terra que li dona la volta , la recordareu perquè aquells dies circulava per totes les xarxes , diu :

ens volen enterrar i no saben que som llavor.

Al centre , una gran pedra ceràmica ,arrodonida, negra, polida . en forma de Llavor.

Això es tot,

es el que a partir d'avui qualsevol visitant es trobarà , mes o menys ben conservat mes o menys treballat per aquest gran escultor que és el pas del temps.

El sentit , el missatge dependrà de la interpretació que en faci cadascú.

Jo com autor no hauria d'anar mes lluny,
però com avui és festa i aquestes paraules se les endurà el vent us comento breument la meva versió.

La peça central la ceràmica negra i polida , la Llavor, em recorda ,amb una altre escala , les pedres que de tant en tant ens trobem pels camins de muntanya que enlloc d'enfonsar-se pel trepig dels caminants sobresurten i queden polides ,sovint negres, indicant-nos el camí.

Com mes la trepitgen mes negra, mes polida i brillant, mes sobresurt, mes clarament ens marca el camí.

Son moltes les llavors , un sol el seu fruit ,
el camí que com un collaret fan totes plegades. .

Quedar-se fixe ,persistir malgrat tot, no defallir , es la llavor que germina aquí i allà , que crea un camí mes enllà del temps i les tempestes , un camí que vé de lluny i que va mes lluny encara.

Vull creure que aquí aquesta peça , al lloc del nostre col·legi electoral, ens recorda el camí , de alliberament i de normalitat democràtica que vam començar a enfilat l' octubre passat.

ens deia fa poc Jordi Cuixart

Els nou mesos de presó no ens han fet renunciar ,.....
I no ens espanten els anys de presidi ni tenim por de la seva repressió.

Doncs això persistir, tossudament alçats.

Moltes gràcies per la vostra assistència.